

tíðindablaðið

Útgevari: p/f sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Politiskur- og fyrirtaksblaðstjóri: Krisjan Dahl

Blaðfólk: Hægri Djurhuus, Dagny Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinn

Argjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Hon átti at tagt

Í ODDAGREINUM sínum dregur Dimmalætting fram klandursemið í undanfarnu samgongu. Hetta ger blaðið av og á. So seint sum hósdagin nam blaðið við hendan spurning.

TEIR FLOKKAR, sum eru við í sitandi samgongu, áttu at tagt, tá talan er um klandur. Tað sama átti at verið galdandi fyri bløð teirra. Eisini ella ikki minst Dimmalætting. Tí ongatið áður hevur nøkur samgonga sýnt slíkt klandursemi sum henda spurning.

Í UNDAFNARNU samgongu gjørdur vit stöðuna upp. Vit komu til ta niðurstöðu, at samgongan kundi ikki halda fram, og tóku avleiðingarnar av tí. Vit finga val í úrtíð og aðrir finga móguleikan fyri at royna seg. Men illa royndist. Tað munnu flestu føroyingar ásanna í dag.

SAMGONGAN. ÍD sitið hevur seinastu fyra árin hevur ongatið gjørt stöðuna upp og tikið avleiðingarnar av klandursemi. Í hesi samgonguni hevur verið klandur um berghol. Klandur um uttanlandsskip. Klandur um tyrkur. Klandur um forsorgarlóg. Klandur um alt millum himmal og jørð.

TAÐ ER ENNTÁ komið so langt, at klandur hevur verið um stöðina á telefongjöldum, um stöðina á útvarpsgjaldinum og sjónvarpsgjaldinum. Fyri stuttum var um reppið at samgongan ikki fór í sorarsakað av útvarpsgjaldinum og sjónvarpsgjaldinum. Tað var líka við at samgongan fór, orsakað av 100 kr. Skrivað eitt hundrad krónum.

KLANDRIÐ HESI fyra árin hevur darvað politiska arbeiðnum rættiliga nógv. Um sitandi samgonga hevði gjørt sum undanfarna samgonga, hevði mangt verið øðrvísi. Hon skuldi gjørt stöðuna upp fyri langari tíð síðani. Hon átti at komið til ta niðurstöðu, at arbeiðslíkindi ikki vóru nóg góð, og síðani átti hon at lagt frá sær.

HETTA HEVÐI verið ein stöða, sum øll høvdu vírding fyri. Men áhaldandi klandur hevur ongín vírding fyri. Samgonguflokkarnir hava hvørja ferð valt at lata samgonguna lara víðari. Ella sum formaðurin í fólkaflakkinum málber seg. Teir hava valt at lata hana ana víðari.

MEN EITT ÁTTU samgongubløðini tó at gjørt. Tey áttu at tagt um klandur í øðrum samgongum. Hetta er eisini galdandi fyri Dimmalætting. Hon átti at tagt.

Nýggjur kittflokkur

Tað var tann hittinorðaði Erlendur Patursson, sum fann upp á at nýta heitið »kittflokkur« um ein flokk, sum letur seg brúka til líkt og ólíkt. Erlendur brúkti hetta heitið um sjálvstýrisflokkinn, sum av sonnum hevur verið universalkittið í føroyskum politikki tey seinastu mongu árin.

Men nú er annar flokkur komin á fyrsta pláss sum universalkitt ikki bara í Føroyum men í øllum kongarikinum. Hesin flokkur er Hin føroyski fólkaflakkin (Radikalt sjálvstýri).

Hesin flokkur, sum fór til val undir rakstrarrópinum: »Eingin uppleggning í danska flokkspolitikk«, er nú

sjálvboðin vordin til kitt hjá borgarligu donsku sjórnini!

Hetta ger ongan føroying bilsnan — vit kenna jú fólkaflakkin. Men neyðar óseku danir, sum einki hava gjørt okkum uttan gott — at teir skuldu fáa slíkt oman yvir seg! At tann flekkuta skurvblending, sum í dag skal eittast at stýra Danmark, skal vera hildin saman av tí føroyska fólkaflakkinum!

Tað er næstan ov mikilið. Vit føroyingar, sum eru komnir eitt sindur upp í árin, vit vita jú, at fólkaflakkin altíð loypir frá sínum orði og vit vita, at hann tá ið á stendur, stingur halan millum beinini. Hetta man neyðardýr-

ið Schlütter fara at sanna ein dag. Í lötuni loysir tað seg fyri fólkaflakkin at stuðla Schlütter, men tann dagin tað veruliga stendur á, stingur hann halan millum beinini, sum hann er vanur.

Eg haldi tað tí vera hóskegilt at enda við einum uppskoti til fólkaflakkin. Hann hevur jú eina parantes í sínum heiti. Hevði tað ikki nú verið upp á tíðina at skift hesa parantes út við nøkrum orðum sum eyðkendu flokkinn í dag?

Hetta haldi eg sjálvur t.d. hevði riggað væl: »Hin føroyski fólkaflakkin (Halan radikalt millum beinini).

Nestor.

Um fantasifostrið á Sundi

Seinastu bløðini hava heilsan til min frá Hans Mortensen stjóra um ta atfinning, eg hevði at hansara atburði, tá hann letur ein vissan bókling gera í København heldur enn í Føroyum, tó at hann kann gerast líka penur her.

Mær segði álítandi maður, sum var á sama fundi, at H.M. segði, at ongín prentsmiðja her kundi gera arbeiðið, og av tí at tað var eitt loyndarmál, held hann eisini tað fara at leka út.

Nú sigur H.M. at hann stendur við tað, hann hevur sagt: at føroyskar prentsmiðjur ikki kundu gera tilíkt arbeiði eins biliga og skjótt.

Hetta er ikki tað sama, sum aðrir hava hoyrt hann siga á fundinum. Men er tað bara biligheitin alt snýr seg um, so verður litið eftir av hansara »høpisleysu idealismu« (hansara egnu orð), sum hann rósar sær av í bløð-

unum.

Til sammetan um dygdina á føroyskum og donskum prenti havi eg sent H.M. eintak av bóklingi (»Trygd umborð« hjá Global Chemical Tankers), sum EINARS OFFSETT nýliga hevur prentað. — Men kanska hann fer at siga sum maðurin á sinni: A benægter Fakta.

Hann tykist grúliga fornermaður, tí hann heldur meg hava sagt, at hann ætla sær almennan stuðul, tí hann hevur higartil gildið alt úr egnum luma 500.000 kr. stóð í einum blaði. — At hann hevur andstygð fyri almennum stuðli, sum hann sigur, haldi eg ikki vera so, tí hann hóttir jú við at rýma av landinum (til Íslands?) við milliárdunum, um hann ikki fær Havnar Býráð at gloypa.

Býráðsins stuðul haldi eg vera almennan, antin hann er kontantur ella

annað.

Um idnaðaruppskotið sjálvt munnu helst aðrir enn eg, sum hava meiri skil á slíkum og meira at missa, fara at siga sína meining. Eg skal bara siga sum H.M.: Eg standi við tað, eg havi sagt.

Hetta man neyvan vera ætlað serliga Føroyum at gagni, men helst tí at vissir útlendingar, serliga í oljulondunum svimja í pengum, sum teir vilja sleppa at læna út fyri góða rentu og helst til almennar stovnar. — Føroyar standa næstovast á listanum hjá S.T. (Unesco) yvir lond, sum hava størstu bruttotojóðarinntøku eftir fólkatálinum. Tað er tí onki at undrast yvir at pengamegninir venda sær til Føroya. — Tað krevst vist ikki meira handilskunnleiki til enn hitt ofta tiltikna frimerki at fáa samband við Krosusarnar, so aðrir kunna jú eisini royna seg.

Einar Joensen, prentari

Doris í Smiðjuni í Lítluvík

Komandi dagarnar, frá legardegnum 2. til og við mikudegi 6. juni verður høvi til at vitja forvitnisliga listaframsýningina hjá Doris Jakobsen í Smiðjuni í Lítluvík.

Hetta er fyrsta framsýning hennara í Føroyum og júst tí ikki sørt spennandi.

Glógvandi hiti og huldiligur hugni er tað, ið alt í einum sermerkir verk

hennara. Fjálgrir litir, ið ikki á nakran hátt kennast áleypandi, men linnandi fyri sjón og sinnið.

Við sær til Føroya hevur hon eini 20–30 verk. Einamest málningar úr føroyskum umhvøvi, landslagsmyndir, húsa-trunkar og eitthvørt listarliga heilt upprunakent, sum t.d. frálíku pappirsmyndina av fámjningunum, ið ikki kundu semjast um, hvat tað var, ið dróg

á luftina fyri mánan. Við góðum samdust teir ikki, ei heldur við illum. Einastu ráðini vóru at styðja gamla konu útum til at gera av, hvat ið var ella ikki »Jú lukka, hatta er Markuskirkjan«. Eftir slika »opinbering« kundi eingin ivast longur.

Doris er føroysk, og listaverk hennara ikki minni. Men útiseta-listaverk av fólki, ið stundum kanska hevur lyndi til at

endurgeva upprunapara-dis ovurfagurt, er arbeiði hennara ikki.

Hon heldur seg til motiv og ikki minni perspektivið, men haðani og til lidna verkið er tað hegni hennara við liti og ljósi, ið ber myndunum. Hetta kemur ikki minst til sjónar við málninginum (bátur á biti, kundi hann itíð), har hon ikki skarvar burtur, tað í motivinum, ið kanska kundi gjørt

óruddiligt sum málað, men snildisliga nýtir tað sum andsagnartilfar og harvið gevur myndina »annað liv«, alt meðan litirnir kortini leggja frí-sæla kyrru yvir verkið.

Doris er fødd í Vestmanna, men einamest uppvaksin á Tvøroyri. Sum 19 ára gomul fór hon til Danmarkar, hagar hon giftist og setti búgv. Hugin til myndandi list hevur hon átt frá barna-

árum, men serliga nógv hevur hon fingist við listina seinnu árin, væl eggjað og stuðlað av denda listalæranum, málaranum og grafikaranum Ejvind Schaldemose.

Sum gestur á framsýningini er Oscar Herman-son við eini fyra verkum.

Vit ynskja henni vælkomnari við list síni.

KR.